

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ
ΣΤΗ ΛΑΤΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

8Γ

**Η ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑ
ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ
ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**

Ἐπιμελητής ὕλης:
Πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Πλευράκης

Τό λειτουργικό αὐτό βοήθημα
προσφέρεται γιά νά βοηθήσῃ τόν πιστό
νά συγκεντρώσῃ τήν προσοχή του,
γιά νά κατανοήσῃ τά ἱερά κείμενα
καί νά συμπράξῃ στήν προσευχή.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»
Τ.Θ. 60060 ΤΚ 570 01 ΘΕΡΜΗ
ΤΗΛ. 2310-462.744 ΦΑΞ: 463.455
2020

Συμβουλή

πρός τόν ιερό Λειτουργό και τούς πιστούς
για τό γονάτισμα στις εϋχές τῆς γονυκλισίας.

Εἶναι πολύ πιθανό νά πονέσουν τά γόνατα καί τοῦ ἱεροῦ λειτουργοῦ καί τῶν πιστῶν κατά τό γονάτισμα πάνω στό γυμνό δάπεδο τοῦ Ναοῦ. Αὐτό βέβαια θά προκαλέση δυσκολία καί στόν ἱερέα καί στούς πιστούς! Γι' αὐτό θά εἶναι καλό νά ληφθῇ πρόνοια ἐκ τῶν προτέρων. Ὁ Λειτουργός νά ἔχη ἕνα ἄνετο μαλακό μαξιλάρι, πάνω στό ὁποῖο θά γονατίσῃ, γιά νά μήν τόν ἐνοχλήσῃ ἢ πίεσῃ τῶν γονάτων του, ἄν μάλιστα εἶναι ἠλικιωμένος. Γιά τούς πιστούς, μικρούς καί μεγάλους, ἐπίσης θά εἶναι πολύ χρήσιμο, νά φέρουν μαζί τους τό μαξιλαράκι πάνω στό ὁποῖο γονατίζουν στό σπίτι τους κατά τήν ἰδιωτική τους προσευχή.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Άμέσως μετά τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τίς περίφημες εὐχές τῆς Γονυκλισίας.

Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε,
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν
τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν
Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καί προσπέσωμεν
αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ΄ 103 [104]

«Ο ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ»

Τῷ Δαυίδ, ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως.

**ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ**
Ἐναρκτήρια δοξολογική ἐκφώνηση.

Α

«Ψυχή μου εὐλόγει τό Θεό.»

Προανάκρουσμα τῆς δοξολογίας ἀπό τό
δημιουργικό ἔργο τοῦ Θεοῦ κατά τήν
πρώτη μέρα τῆς Δημιουργίας. Γεν. 1,1-5.

Στίχ. 19-22

- 1 **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδώσω
- 2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
- 3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ,
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ,
ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- 4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρός φλόγα.

B

*«Σέ δοξάζουμε Κύριε, γιὰ τὰ νερά καὶ
τίς πηγές, ἔργα πού ἔκανες τὴ δεύτερη
μέρα τῆς Δημιουργίας». Γεν. 1,6-8.*

- 5 **Ο** θμελιῶν τὴν γῆν
ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς,
οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- 6 ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον
τό περιβάλλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
- 7 Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται,
ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- 8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη
καὶ καταβαίνουσι πεδία
εἰς τόπον, ὃν ἐθμελίωσας αὐτά.
- 9 Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδέ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- 10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν,

- ἀνά μέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα·
 11 Ποτιούσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
 προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
 12 Ἐπ' αὐτά τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ
 κατασκηνώσει,
 ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Γ

«Δοξολογοῦμε σε, Κύριε, γιά τίς βρο-
 χές, τή βλάστηση, τά πουλιά καί τά
 ζῶα πού ἐδημιούργησες τήν πέμπτη
 καί τήν ἕκτη μέρα τῆς Δημιουργίας».
 Γεν. 1,11-13 · 20-25.

- 13 **Π**οτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ,
 ἀπό καρποῦ τῶν ἔργων σου
 χορτασθήσεται ἡ γῆ.
 14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήγεσι
 καί χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
 15 Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
 καί οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου,
 τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ
 καί ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
 16 Χορτασθήσονται τά ξύλα τοῦ πεδίου,
 αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.
 17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι,
 τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἠγεῖται αὐτῶν.
 18 Ὅρη τὰ ὑψηλά ταῖς ἐλάφοις,
 πέτρα καταφυγή τοῖς λαγωοῖς.

Δ

«Δοξολογοῦμε σε, Κύριε, γιά τό φῶς,
γιά τήν ἡμέρα καί τή νύχτα, τά
ἔργα πού ἔκαμες τήν τέταρτη μέρα
τῆς Δημιουργίας». Γεν. 1,14-19.

- 19 **Ε**ποίησε σελήνην εἰς καιρούς,
ὁ ἥλιος ἔγνω τήν δύσιν αὐτοῦ.
20 Ἔθου σκότος καί ἐγένετο νύξ,
ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τά θηρία τοῦ δρυμοῦ.
21 Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι
καί ζητῆσαι παρά τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.
22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καί συνήχθησαν
καί εἰς τάς μάνδρας αὐτῶν
κοιτασθήσονται·
23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος
ἐπί τό ἔργον αὐτοῦ
καί ἐπί τήν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ε

«Εἶσαι ὁ ἔνδοξος καί πάνσοφος Δη-
μιουργός». Δοξολογοῦμέ σε, Κύριε,
γιά τό θαλάσσιο κόσμον πού ἐδημι-
ούργησες τήν πέμπτη μέρα. Γεν.
1,20-23.

- 24 **Ω**ς ἐμεγαλύνθη τά ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας,
ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
25 Αὕτη ἡ θάλασσα

- ἡ μεγάλη καί εὐρύχωρος,
 ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,
 ζῶα μικρά μετὰ μεγάλων.
- 26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται,
 δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας
 ἐμπαΐζειν αὐτῇ.

ΣΤ

«Εἶσαι ὁ φιλόστοργος συντηρητής
 καί ἀνακαινιστής τῆς ζωῆς καί τοῦ
 κόσμου».

- 27 Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι
 δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.
- 28 Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 Ἀνοιξαντός¹ Σου τὴν χεῖρα
 τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
 χρηστότητος,
- 29 ἀποστρέψαντος δέ σου τό πρόσωπον
 ταραχθήσονται.
 Ἀντανελεῖς τό πνεῦμα αὐτῶν
 καί ἐκλείψουσι
 καί εἰς τόν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- 30 Ἐξαποστελεῖς τό πνεῦμα σου
 καί κτισθήσονται

¹ Στούς πανηγυρικούς Ἐσπερινούς ἀφοῦ διαβάσῃ ὁ Προεστῶς
 τοὺς προηγούμενους στίχους τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, οἱ
 ὑπόλοιποι στίχοι του -τά λεγόμενα «Ἀνοιξαντάρια», ἀπό τὴ
 λέξιν μέ τὴν ὁποία ἀρχίζου- ψάλλονται ἀντιφωνικά ἀπό τοὺς
 δύο χοροὺς σέ ἀργή, μεγαλοπρεπῆ, κατανακτικώτατη μελωδία,
 διανδισμένα μέ θεολογικώτατα δοξολογικά τριαδικά ἐφύμνια.

καί ἀνακαινιεῖς τό πρόσωπον τῆς γῆς.

Z

Δοξολογικός Ἐπιλογος.

«Θέλω, Θεέ μου, νά σοῦ προσφέρεται αἰώνια ἡ δοξολογία καί ἡ εὐχαριστία ἀπό τά ἔργα σου καί ἀπό μᾶς τούς ἀνθρώπους».

- 31 **Ἦ**τω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τούς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος
ἐπί τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·
- 32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπί τήν γῆν
καί ποιῶν αὐτήν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καί καπνίζονται.
- 33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου,
ψαλῶ τῷ Θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω·
- 34 Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου,
ἐγώ δέ εὐφρανθήσομαι ἐπί τῷ Κυρίῳ.
- 35 Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπό τῆς γῆς
καί ἄνομοι ὥστε μή ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τό Κύριον.

Καί πάλιν:

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τήν δύσιν αὐτοῦ.
- 20 Ἔθου σκότος καί ἐγένετο νύξ.
- ᾠ**ς ἐμεγαλύνθη τά ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι,
καί νῦν καί ἀεὶ
καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα! Ἀλληλούϊα!

Δόξα σοι, ὁ Θεός! (γ).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης
καί τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν
καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου (ἀναμένοντος)
τὴν χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν
ἐνώπιον Κυρίου καί τὰ γόνατα,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἦπέρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς
πρὸς τελείωσιν εὐαρεστήσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ καταπεμφθῆναι
πλοῦσια τὰ ἐλέη Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καί τόν κόσμον ἅπαντα
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ δεχθῆναι
τήν γονυκλισίαν ἡμῶν
ὡς θυμίαμα ἐνώπιον Αὐτοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ πάντων τῶν χρηζόντων
τῆς παρ' Αὐτοῦ βοηθείας
καί ἀντιλήψεως
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς
ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς,
κινδύνου καί ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον
καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας,

μετά πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
 ἑαυτούς καί ἀλλήλους
 καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν,
 Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐχή Α' τοῦ Λυχνικοῦ

Εὐφρανε τίς καρδίεσ μας Κύριε
 μ' ἓνα σημάδι τῆς παρουσίας σου.

Κύριε, οἰκτίρμον καί ἐλεῆμον,
 μακρόθυμε καί πολυέλεε,
 ἐνώτισαι τήν προσευχήν ἡμῶν
 καί πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν.
Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν
 ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου,
 τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου·
 εὐφρανον τάς καρδίας ἡμῶν
 εἰς τό φοβεῖσθαι τό ὄνομά Σου τό ἅγιον·
 διότι μέγας εἶ Σὺ καί ποιῶν θαυμάσια·
Σὺ εἶ Θεός μόνος
 καί οὐκ ἔστιν ὅμοιός Σοι
 ἐν θεοῖς, **Κύριε,**
 δυνατός ἐν ἐλέει καί ἀγαθός ἐν ἰσχυρί,
 εἰς τό βοηθεῖν καί παρακαλεῖν
 καί σώζειν πάντας
 τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τό ὄνομά Σου τό ἅγιον.

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα,
 τιμὴ καί προσκύνησις
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι

νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου·

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου·

πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου,
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή.
Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Στιχηρά ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'.

1

Εάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε,
τίς ὑποστήσεται;

Ὅτι παρά Σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Παράδοξα σήμερον,
εἶδον τά ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυίδ,
ὅτε τό Πνεῦμα κατήλθε τό ἅγιον
ἐν πυρίναις γλώσσαις,
καθώς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο.
Φησί γάρ· συνηγμένων
τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ

ἐγένετο ἦχος,
καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς
καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον,
οὗ ἦσαν καθήμενοι·
καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι
ξένοις ῥήμασι,
ξένοις δόγμασι,
ξένοις διδάγμασι,
τῆς Ἁγίας Τριάδος.

2.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου ὑπέμεινά Σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον Σου.
Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Παράδοξα σήμερον ...

3.

Ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός·
ἀπό φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ
ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἦν μὲν αἰεὶ,
καὶ ἔστι καὶ ἔσται
οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον,
ἀλλ' αἰεὶ Πατρί καὶ Υἱῷ συντεταγμένον
καὶ συναριθμούμενον·
Ζωὴ καὶ ζωοποιουῦν·
Φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν·
Αὐτάγαθον καὶ πηγὴ ἀγαθότητος,
δι' Οὗ Πατὴρ γνωρίζεται
καὶ Υἱὸς δοξάζεται
καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται

μία δύναμις,
 μία σύνταξις,
 μία προσκύνησις,
 τῆς Ἁγίας Τριάδος.

4.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος
 καί πολλή παρ' Αὐτῷ λύτρωσις
 καί Αὐτός λυτρώσεται τόν Ἰσραήλ
 ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν Αὐτοῦ.

Τό Πνεῦμα τό ἅγιον, ἦν μὲν αἰεί ...

5.

Αἰνεῖτε τόν Κύριον, πάντα τά ἔθνη,
 ἐπαινέσατε Αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τό Πνεῦμα τό ἅγιον, φῶς καί ζωή
 καί ζῶσα πηγὴ νοερά.
 Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως
 ἀγαθόν, εὐδές, νοερόν,
 ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τά πταίσματα.
 Θεός καί θεοποιοῦν·
 Πῦρ, ἐκ Πυρός προῖόν,
 λαλοῦν, ἐνεργοῦν,
 διαιροῦν τά χαρίσματα·
 δι' Οὗ Προφῆται ἅπαντες
 καί Θεοῦ Ἀπόστολοι
 μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν.
 Ξένον ἄκουσμα!
 Ξένον θέαμα!
 πῦρ διαιρούμενον
 εἰς νομάς χαρισμάτων!

6.

Ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος Αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς
καί ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τόν αἰῶνα.

2

Τό Πνεῦμα τό ἅγιον, φῶς καί ζωή ...

Δόξα. Καί νῦν.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε,
τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁ πανταχοῦ παρών
καί τά πάντα πληρών,
ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν
καί ζωῆς χορηγός,
ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καί καθάρισον ἡμᾶς
ἀπό πάσης κηλίδος
καί σῶσον, Ἁγαθέ, τάς ψυχάς ἡμῶν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εσπέρας καί πρωί καί μεσημβρίας
αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν,
καί δεόμεθά σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων,
φιλόανθρωπε Κύριε·
κατεύθυνον τήν προσευχήν ἡμῶν
ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου
καί μή ἐκκλίνῃς τάς καρδίας ἡμῶν
εἰς λόγους ἢ εἰς λογισμούς πονηρίας,
ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων
τῶν θηρευόντων τάς ψυχάς ἡμῶν·
ὅτι πρός σέ, Κύριε, Κύριε,

οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν
καὶ ἐπὶ σοὶ ἠλπίσαμεν
μὴ κατασχύνης ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα,
τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου,
πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Σοφία. Ὁρδοί.

Φῶς ἱλαρόν
ἁγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόυ, ἁγίου, μάκαρος,

Ἰησοῦ Χριστέ.

Ἰησοῦ Χριστέ, ἡμερο φῶς
τῆς δόξας τοῦ Πατέρα,
τῆς θείας, τοῦ ἀθανάτου,
τοῦ μάκαρος, τοῦ Ἁγίου!

Ελθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν
ὕμνουμεν Πατέρα, Υἱόν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα Θεόν.

Κοντά σου συναχτήκαμε
 τοῦ δειλινοῦ τήν ὥρα
 τοῦ ἡλίου βλέποντας τό φῶς,
 πού πάει νά βασιλέψη.
 Καί φωτισμένοι ἀπό Σέ
 ὑμνοῦμε τό Θεό μας:
 Πατέρα τόν ἀγέννητο,
 Υἱό τόν γεννηθέντα
 καί Πνεῦμα τό ἐκπορευτό,
 τόν ἕνα Κύριό μας!

**Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
 ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
 Υἱέ Θεοῦ, ζωήν ὁ διδούς
 διό ὁ κόσμος σε δοξάζει.**

Ἄξιζει σου, Υἱέ Θεοῦ,
 νά Σέ ὑμνοῦμε πάντα
 μέ καθαρές καί ὅσιες
 φωνές οἱ ἐκλεκτοί σου,
 γιατί ζωή καί φῶς Ἐσύ,
 Ἰησοῦ Χριστέ, χαρίζεις·
 γι' αὐτό κι ὁ κόσμος, Κύριε,
 ὑμνεῖ Σε καί δοξάζει.

Ἐσπέρας Προκείμενον.

1

(Ψαλμός 76.)

**Τίς Θεός Μέγας, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν;
 Σύ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος!**

2

**Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τήν δύναμίν Σου
 ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί Σου τόν λαόν Σου.**

Τίς Θεός Μέγας...

3

Καί εἶπα· νῦν ἠρξάμην·
αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

4

Τίς Θεός Μέγας...

5

Εμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου,
ὅτι μνησθήσομαι ἀπ' ἀρχῆς τῶν θαυμασιῶν Σου.

Τίς Θεός Μέγας...

ΠΡΩΤΗ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑ

Ἔτι καί ἔτι, κλίναντες τά γόνατα,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Προσοχή!

Γονατίζει ὅλο τό ἐκκλησίασμα.
Ἄν κάποιος δέν μπορεῖ νά γονατίσει, ἄς φροντίσει νά πάρη διακριτικά θέση στά τελευταῖα καθίσματα ἢ σέ μιά ἄκρη τοῦ Ναοῦ, γιά νά μή φαίνεται ὀρθίος ἀνάμεσα στους ἄλλους πού ἔχουν γονατίσει καί σκανδαλίζει μέ τή στάση του.

ΕΥΧΗ Α' 1

(Κώδικας Barberini, σελ. 244)

Εὐχή πρὸς τόν Πατέρα.

- α. Μέ τήν εὐχή αὐτή ἀναφέρομεθα μέ εὐγνωμοσύνη καί ὑμνητική διάθεση στό ἔργο τοῦ Υἱοῦ, ὁ Ὅποιος μᾶς ἐδίδαξε νά προσευχώμεθα καί νά

ζητούμε από τόν Πατέρα ὅ,τι ἔχομε ἀνάγκη καί
Τοῦ ἐξομολογούμαστε τή μετάνοιά μας.

β. Τοῦ «ἀναφέρομε» τά βασικά αἰτήματα τῆς Ἐκ-
κλησίας, πού εἶναι ἡ συγχώρηση καί ἡ πρόοδός
μας.

Ἀξιοπρόσεκτα εἶναι τά δέκα ἐπίθετα μέ τά ὁποῖα
προσφωνεῖ ἡ εὐχή τόν Θεόν στήν ἀρχή.

Σύνοψη τῆς εὐχῆς.

Σοῦ δεόμεθα καί Σέ παρακαλοῦμε
Ἐσένα τόν Πατέρα τοῦ Κυρίου μας
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος μᾶς ἐδίδαξε
μέ τά λόγια Του καί τό παράδειγμά Του
νά Σοῦ προσφέρωμε δεήσεις
κλίνοντας μπροστά Σου κεφάλια καί γόνατα.
Ἐπάκουσέ μας λοιπόν καί μάλιστα σήμερα,
τή μεγάλη μέρα τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἄκουσε τήν προσευχή μας.
Δέξου τή μετάνοιά μας καί ἀξιώσέ μας
προτοῦ πεθαίνοντας ἐπιστρέψωμε στή γῆ
νά ἐπιστρέψωμε μέ τή μετάνοιά μας σέ Σένα.
Λύτρωσέ μας
ἀπό τήν καταδυνάστευση τοῦ διαβόλου
καί σύναξέ μας ὅλους στή Βασιλεία Σου.
Συγχώρησε τίς ἁμαρτίες μας,
καθάρισέ μας
μέ τήν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

α'

Ἄχραντε, Ἀμίαντε, Ἄναρχε,
Ἄορατε, Ἀκατάληπτε, Ἀνεξιχνίαστε,
Ἀναλλοίωτε, Ἀνυπέροβλητε, Ἀμέτρητε,
Ἀνεξίκακε Κύριε·

ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν,
 φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον·
 ὁ ποιήσας τόν οὐρανόν
 καί τήν γῆν καί τήν θάλασσαν
 καί πάντα τά δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς·
 ὁ πρό τοῦ αἰτεῖσθαι
 τοῖς πᾶσι τάς αἰτήσεις παρέχων·
 Σοῦ δεόμεθα καί Σέ παρακαλοῦμεν,
 Δέσποτα Φιλάνθρωπε,
 Σέ τόν Πατέρα τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ
 καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους
 καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν
 κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν
 καί σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος Ἁγίου
 καί Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου
 καί ἐνδόξου Θεοτόκου.

Ὁς πρότερον μέν λόγοις διδάσκων,
 ὕστερον δέ καί ἔργοις ὑποδεικνύς,
 ἡγίκα τό σωτήριον ὑφίστατο πάθος,
 παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμμόν,
 τοῖς ταπεινοῖς καί ἁμαρτωλοῖς
 καί ἀναξίοις δούλοις Σου,
 δεήσεις προσφέρειν
 ἐν αὐχένος καί γονάτων κλίσεσιν,
 ὑπέρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων
 καί τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

6'

Αὐτός οὖν, Πολυέλεε καί Φιλάνθρωπε,

ἐπάκουσον ἡμῶν,
 ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθα Σε·
 ἐξαιρέτως δέ,
 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς,
 ἐν ἧ, μετὰ τό ἀναληφθῆναι
 τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν
 εἰς τοὺς οὐρανοὺς
 καί καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ
 Σοῦ τοῦ Θεοῦ καί Πατρός,
 κατέπεμψε τό Ἅγιον Πνεῦμα
 ἐπί τοὺς ἀγίους Αὐτοῦ Μαθητάς
 καί Ἀποστόλους·

Ὅ καί ἐκάδισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν
 καί ἐπλήσθησαν ἅπαντες
 τῆς ἀκενώτου χάριτος Αὐτοῦ
 καί ἐλάλησαν ἐτέραις γλώσσαις
 τά μεγαλεῖα Σου καί προεφήτευσαν.

Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν
 καί μνήσθητι ἡμῶν
 τῶν ταπεινῶν καί κατακρίτων
 καί ἐπίστρεψον τήν αἰχμαλωσίαν
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
 τήν οἰκείαν συμπάθειαν ἔχων
 ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν.

Σοῦ ἐξομολογούμεσθε τή μετάνοιά μας!

Τό ἡμάρτομεν Σοῦ κράζομε προσευχόμενοι.

Δέξου μας μετανοοῦντας

καί φέρε μας ξανά κοντά Σου

Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς Σοι

καί βοῶντας τό «ἡμάρτομεν».
Ἐπί Σέ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας,
ἀπό γαστρός μητρός ἡμῶν,
Θεός ἡμῶν Σύ εἶ·
 ἀλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι
 αἱ ἡμέραι ἡμῶν,
 γεγυμνώμεθα τῆς Σῆς βοηθείας,
 ἐστερήμεθα ἀπό πάσης ἀπολογίας.
 Ἀλλά θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου
 κρᾶζομεν·
 Ἄμαρτίας νεότητος ἡμῶν καί ἀγνοίας
 μή μνησθῆς
 καί ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν
 καθάρισον ἡμᾶς.
Μή ἀπορρίψης ἡμᾶς εἰς καιρόν γήρωσ·
 ἐν τῷ ἐκλείπειν τήν ἰσχύν ἡμῶν
 μή ἐγκαταλίπης ἡμᾶς·
πρίν ἡμᾶς εἰς τήν γῆν ἀποστρέψαι
ἀξίωσον πρός Σέ ἐπιστρέψαι
 καί πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καί χάριτι.
 Ἐπιμέτρησον τάς ἀνομίας ἡμῶν
 τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου·
 ἀντίδες τήν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν Σου
 τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν.
 Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἀγίου Σου, Κύριε,
 ἐπί τόν λαόν Σου τόν περιστῶτα
 καί ἀπεκδεχόμενον τό παρά Σοῦ
 πλούσιον ἔλεος·
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου·

ῥῦσαι ἡμᾶς
 ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου·
 ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν
 τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις Σου.
 Ἀγγέλῳ πιστῷ φύλακι
 παρακατάθου τὸν λαόν Σου·
 πάντας ἡμᾶς
 συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν Σου·
 δός συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ Σέ·
 ἄφες αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα·
 καθάρισον ἡμᾶς
 τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος·
 διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν
 μηχανάς τοῦ ἐχθροῦ.

ΕΥΧΗ Α2

(Κώδικας Barberini, σελ. 250)

Χαρακτηριστικὴ ἐσπερινὴ προσευχή

Εὐλόγητός εἶ, Κύριε,
 Δέσποτα Παντοκράτορ,
 ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν
 τῷ φωτί τῷ ἡλιακῷ
 καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας
 ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός·
 ὁ τό μῆκος τῆς ἡμέρας
 διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας
 καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός.
 Ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν
 καὶ παντός τοῦ λαοῦ Σου·
 καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας

τά ἑκούσια καί τά ἀκούσια ἁμαρτήματα
 πρόσδεξαι τάς ἐσπερινάς ἡμῶν ἰκεσίας
 καί κατάπεμψον τό πλήθος τοῦ ἐλέους Σου καί
 τῶν οἰκτιρμῶν Σου
 ἐπί τήν κληρονομίαν Σου.

*Τό πρῶτο πού ζητοῦμε καί σ' αὐτή τήν εὐχή
 εἶναι συγχώρηση καί προστασία!*

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις Σου·
 ὅπλισον ἡμᾶς ὅπλοις δικαιοσύνης Σου·
 περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ Σου·
 φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου·
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως
 καί πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου.

Παράσχου δέ ἡμῖν
 καί τήν παροῦσαν ἐσπέραν
 σύν τῇ ἐπερχομένη νυκτί
 τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικήν,
 ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον
 καί πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν
 πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου
 καί πάντων τῶν Ἁγίων
 τῶν ἀπ' αἰῶνος Σοι εὐαρεστησάντων.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
 ἀνάστησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός,
 τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
 ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου

καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
 μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
 ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν,
 Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἐστι τό ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς
 ὁ Θεός ἡμῶν
 καὶ Σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
 καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι
 νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Κύριε Παντοκράτορ,
 ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν,
 δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός,
 κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου,
 δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν

καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ἔτι δεόμεθα
ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,
ἱεροδιακόνων καί μοναχῶν
καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ἔτι δεόμεθα
ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καί ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ
πάντων τῶν εὐσεβῶν
καί ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καί παρεπιδημούντων
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν
καί ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ἔτι δεόμεθα
ὑπέρ τῶν μακαρίων καί ἀοιδίμων
κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης
καί ὑπέρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων
πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν,

τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων
καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα
ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων
ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων
καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ,
τοῦ ἀπεκδεχομένου τό παρά Σοῦ μέγα
καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἰκεσίαν
πρόσδεξαι παρά τῶν σῶν δούλων
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς
κατά τό πληθος τοῦ ἐλέους σου·
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου
κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπί πάντα τόν λαόν σου,
τόν ἀπεκδεχόμενον
τό παρά σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος,

Ὅτι ἐλεήμων
καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι

νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε,
ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητός εἶ, Κύριε,
ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν
καὶ αἰνετόν καὶ δεδοξασμένον
τό ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τό ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.
Εὐλογητός εἶ, Κ Ὑ Ρ Ι Ε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.
Εὐλογητός εἶ, Δ Ἑ Σ Π Ο Τ Α·
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου.
Εὐλογητός εἶ, ἄ γ ι ε·
φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί Σου.
Κύριε, τό ἔλεός Σου εἰς τόν αἰῶνα·
τά ἔργα τῶν χειρῶν Σου μή παρίδῃς.
Σοί πρέπει αἶνος, Σοί πρέπει ὕμνος,
Σοί δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑ

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ Β1

(Κώδικας Barberini, σελ 248)

Τὴν παρουσα εὐχὴ ἔχομε καὶ στήν ἀκολουθία τοῦ
«Μεσωρίου» τῆς Γ' Ὁρας, ὅπου φέρεται μέ τὴν ἐπιγραφὴν
»ἐχὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου». Νὰ τὴν ἀνιχνεύσω στό
ἔργο Του «περὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», ἢ στά ἄλλα ἔργα
του.

Ποσευχὴ πρὸς τόν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστόν
μέ τὴν ὁποία Τοῦ ζητοῦμε τό Ἅγιο Πνεῦμα.

Σύνοψη τῆς εὐχῆς.

- α. Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
μᾶς ἐχάρισες τὴν Εἰρήνην,
τό Ἅγιο Πνεῦμα Σου,
πού συμπαραμένει στή ζωὴ μας.
- β. Δίδαξέ μας πῶς πρέπει νά προσευχώμαστε
καὶ τί νά ζητοῦμε.
- γ. Σέ Σένα ἐμπιστευόμαστε τὴ ζωὴ μας.
Κυβέρνησέ τὴν Ἐσύ
καὶ στήριξέ μας μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα Σου.
- δ. Ἐσύ οἶδιος μᾶς θεβαίωσες ὅτι θά λαμβάνουμε
ἀπό τόν Πατέρα Σου ὅ,τι Τοῦ ζητοῦμε στό
Ὄνομα Σου. Δέξου λοιπόν ὡς θυμίαμα εὐσμοῦν
τίς γονυπετεῖς προσευχές μας καὶ δῶσε μας αὐτά
πού ζητοῦμε γιὰ τὴ σωτηρία μας.

α'

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός ἡμῶν,
ὁ τὴν Σὴν εἰρήνην
δεδωκώς τοῖς ἀνθρώποις

καί τήν τοῦ Παναγίου Πνεύματος δωρεάν,
 ἔτι τῷ βίῳ καί ἡμῖν συμπαρῶν,
 εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον
 τοῖς πιστοῖς ἀεί παρέχων,
 ἐμφανέστερον δέ ταύτην τήν χάριν
 τοῖς Σοῖς Μαθηταῖς καί Ἀποστόλοις
 σήμερον καταπέμψας
 καί τά τούτων χεῖλη
 πυρίναις στομώσας γλώσσαις,
 δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων
 τήν θεογνωσίαν ἰδία διαλέκτῳ
 εἰς ἀκοήν ὠτίου δεξάμενοι,
 φωτί τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν
 καί τῆς πλάνης
 ὡς ἐκ σκοτούς ἀπηλλάγημεν
 καί τῇ τῶν αἰσθητῶν
 καί πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ
 καί ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ,
 τήν εἰς Σέ πίστιν ἐμαθητεύθημεν
 καί Σέ θεολογεῖν,
 σύν τῷ Πατρὶ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 ἐν μιᾷ Θεότητι καί δυνάμει
 καί ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν·

6'

Σὺ οὖν τό ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς,
 ὁ τῆς οὐσίας καί τῆς φύσεως Αὐτοῦ
 ἀπαράλλακτος καί ἀμετακίνητος χαρακτήρ,
 ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καί τῆς χάριτος,
 διάνοιξον κάμου τοῦ ἀμαρτωλοῦ τά χεῖλη

καὶ διδάξόν με
 πῶς δεῖ καὶ ὑπὲρ ὧν χρή προσεύχεσθαι.
 Σὺ γάρ εἶ ὁ γινώσκων
 τό πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλήθος,
 ἀλλ' ἡ Σὴ εὐσπλαγγνία
 νικήσει τούτων τό ἄμετρον.

Γιδού γάρ φόβῳ παρίσταμαί Σοι,
 εἰς τό πέλαγος τοῦ ἑλέους Σου
 τήν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας τῆς ψυχῆς μου.
 Κυβέρνησόν μου τήν ζωήν,
 ὁ πᾶσαν ρήματι τήν κτίσιν
 ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν,
 ὁ εὐδῖος τῶν χειμαζομένων λιμῆν
 καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι.
 Πνεῦμα Σοφίας Σου,
 τοῖς ἑμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς,
 Πνεῦμα συνέσεως
 τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος·
 Πνεῦμα φόβου Σου
 τοῖς ἑμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις·
 καὶ Πνεῦμα εὐθές
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
 καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῷ
 τό τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν·
 ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν
 τῷ Πνεύματί Σου τῷ ἀγαθῷ
 πρὸς τό συμφέρον ὀδηγούμενος
 καταξιωθῶ ποιεῖν τάς ἐντολάς Σου

καί τῆς Σῆς ἀεὶ μνημονεύειν
 ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς
 τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας·
 καὶ μὴ παρίδῃς με
 τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου
 ἐναπαταᾶσθαι τερπνοῖς,
 ἀλλὰ ἐνίσχυσον ὀρέγασθαι
 τῆς ἀπολαύσεως τῶν μελλόντων θησαυρῶν.

δ'

Σὺ γάρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ,
 ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί Σου,
 ἀκωλύτως παρά τοῦ Σοῦ λαμβάνει
 συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός·
 διό καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλός
 ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου Σου Πνεύματος
 τὴν Σὴν ἰκετεύω ἀγαθότητα·
 ὅσα ἠὺξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν.
 Naί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας
 πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός.
 Ὅτι Σὺ εἶ ὁ διδούς ὑπερεκπερισσοῦ,
 ὧν αἰτούμεθα.
 Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεήμων,
 ὁ ἀναμαρτήτως γεγονώς
 τῆς σαρκός ἡμῶν κοινωνός
 καὶ τοῖς κάμπτουσι πρὸς Σέ γόνου
 ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχχως
 ἰλασμός τε γενόμενος
 τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν.

Δός δὴ, Κύριε,
 τῷ λαῷ Σου τούς οἰκτιρμούς Σου·
 ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ Ἁγίου Σου·
 ἀγίασον αὐτούς
 τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς Σου·
 σκέπασον αὐτούς
 ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων Σου·
 μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου.
Σοὶ μόνῳ ἀμαρτάνομεν,
ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν.
 Οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτριῷ,
 οὐδέ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεόν
 τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας.
Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα
καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν
 τὰς γονυπετεῖς δεήσεις,
 ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας·
 πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων,
[Θυμίαμα!]
 ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβάνομενον
 ἐνώπιον τῆς Σῆς ὑπεραγάθου Βασιλείας.

ΕΥΧΗ Β2

Πρὸς τὸν Πατέρα περὶ τῆς μελλούσης κρίσεως.

(Εὐχὴ τοῦ Μ. Βασιλείου -

Βρίσκεται καὶ στό Μέγα Ἀπόδειπνο.)

Δέξου τίς «ἐπάρσεις» (τίς ἀνατάσεις, τό σήκωμα)
 τῶν χειρῶν μας, ὡς θυσία ἑσπερινή. Χαρακτηριστική
 ἑσπερινή προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς

ἀπό παντός βέλους πετομένου ἡμέρας,
 ῥῦσαι ἡμᾶς καί ἀπό παντός πράγματος
 ἐν σκότει διαπορευομένου.

Πρόσδεξαι θυσίαν ἑσπερινήν
 τάς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις.

Καταξίωσον δέ ἡμᾶς
 καί τό νυκτερινόν στάδιον
 ἀμέμπτως διελθεῖν,
 ἀπειράστους κακῶν
 καί λύτρωσαι ἡμᾶς
 ἀπό πάσης ταραχῆς καί δειλίας
 τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης.
Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν
 καί τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν
 τῆς ἐν τῇ φόβερᾳ καί δικαίᾳ Σου κρίσει
 ἐξετάσεως.

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου Σου
 τάς σάρκας ἡμῶν
 καί νέκρωσον τά μέλη ἡμῶν
 τά ἐπί τῆς γῆς·

ἵνα καί ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ
 ἐμφαιδρυνώμεθα

τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων Σου.

Ἀπόστησον δέ ἀφ' ἡμῶν
 πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ
 καί ἐπιθυμίαν βλαβεράν.

Διανάστησον δέ ἡμᾶς

ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς
 ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει

καί προκόπτοντας
ἐν τοῖς παραγγέλμασί Σου.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
ἀνάστησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός,
τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καί ἀειπαρθένου Μαρίας,
μετά πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες,
ἑαυτούς καί ἀλλήλους
καί πᾶσαν τήν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῶ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εὐδοκία καί χάριτι
τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ,
μεθ' Οὗ εὐλογητός εἶ,
σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ
καί ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
νῦν καί ἀεί
καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν
τήν ἐσπερινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν,
τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστόν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
 ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά
 καὶ καλήν ἀπολογία
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ
 αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
 ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
 μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες,
 ἑαυτούς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
 Χριστῷ τῷ Θεῷ παραδώμεθα.

Σοί, Κύριε.

ΤΡΙΤΗ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑ

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΕΥΧΗ Γ1

Τό ἔργο τοῦ Υἱοῦ

**Ἦμνος πρὸς τὸν Υἱὸν γιὰ τὸ λυτρωτικὸ ἔργο Του
 καὶ δέηση ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων.**

Σύνοψη τῆς εὐχῆς.

Ἐσένα, Κύριε, Θεέ μας Χριστέ,
 ὁ Ὅποιος μέ τή θυσία Σου
 μᾶς ἐλύτρωσες ἀπὸ τὸ θάνατο
 παρακαλοῦμε νὰ ἀναπαύσης τίς ψυχές

τῶν προκεκοιμημένων πατέρων
καί ἀδελφῶν μας
«καί πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως».

Ἡ ἀενάως βρύουσα
ζωτική καί φωτιστική πηγή,
ἡ συναϊδῖος τοῦ Πατρός
δημιουργική δύναμις,
ὁ πᾶσαν τήν οἰκονομίαν
διά τήν τῶν βροτῶν σωτηρίαν
ὑπερέκτατος πληρώσας,
Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν
ὁ θανάτου δεσμούς ἀλύτους
καί κλειῖθρα Ἰδοῦ διαρρήξας,
πονηρῶν δέ πνευμάτων πλήθη
καταπατήσας·
ὁ προσαγαγών Σεαυτόν
ἄμωμον ὑπέρ ἡμῶν ἱερεῖον,
τό σῶμα δούς τό ἄχραντον εἰς θυσίαν,
τό πάσης ἀμαρτίας
ἄψαυστόν τε καί ἄβατον
καί διά τῆς φρικτῆς ταύτης
καί ἀνεκδιηγήτου ἱερουργίας,
ζωήν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος·
ὁ εἰς Ἰδοῦ καταβάς
καί μοχλοῦς αἰωνίους συντρίψας
καί τοῖς κάτω καθεμένους
ἄνοδον ὑποδείξας,
τόν δέ ἀρχέκακον καί βύδιον δράκοντα
- θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας

καί σειραῖς ζόφου δεσμεύσας
 ἐν ταρτάρῳ καί πυρί ἀσβέστῳ
 καί σκότει ἐξωτέρῳ -
 διά τῆς ἀπειροδυνάμου Σου
 κατασφαιλισάμενος ἰσχύος·
 ἡ μεγαλώνυμος Σοφία τοῦ Πατρός·
 ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις
 μέγας ἐπίκουρος φανείς
 καί φωτίσας τούς ἐν σκότει
 καί σκιᾷ θανάτου καθημένους.

Σύ, δόξης ἀενάου, Κύριε
 καί Πατρός ὑψίστου Υἱέ ἀγαπητέ·
 αἰδίον Φῶς, ἐξ αἰδίου Φωτός,
 Ἦλιε δικαιοσύνης,
 ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων Σου
 καί ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου,
 τῶν προκεκοιμημένων Πατέρων
 καί ἀδελφῶν ἡμῶν
 καί τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατά σάρκα
 καί πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως,
 περί ὧν καί τήν μνήμην ποιούμεθα νῦν.
 Ὅτι ἐν Σοί πάντων τό κράτος,
 καί ἐν τῇ χειρί Σου κατέχεις
 πάντα τά πέρατα τῆς γῆς.
 Δέσποτα παντοκράτορ,
 Θεέ Πατέρων καί Κύριε τοῦ ἐλέους,
 γένους θνητοῦ τε καί ἀθανάτου
 καί πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης, Δημιουργέ,
 συνισταμένης τε καί πάλιν λυομένης,

ζωῆς τε καὶ τελευτῆς,
 τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς
 καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως·
 ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι
 καὶ καιρούς θανάτου ἰστών,
 κατὰ γων εἰς Ἄδου καὶ ἀνάγων,
 δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ
 καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ·
 ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν
 καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν·
 ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας
 ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν,

Αὐτός Δέσποτα τῶν ἀπάντων,
 ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
 ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς
 καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν,
 ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ καὶ μεγάλη
 καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς
 τό μυστήριον τῆς Ἁγίας καὶ ὁμοουσίῳ
 καὶ συναϊδίου καὶ ἀδιαιρέτου
 καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν
 καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν
 τοῦ Ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ Σου Πνεύματος,
 ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν,
 ἐπὶ τοὺς Ἁγίους Σου Ἀποστόλους ἐκχέας
 καὶ Εὐαγγελιστάς αὐτούς θέμενος
 τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως
 καὶ ὁμολογητάς καὶ κήρυκας
 τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας θεολογίας·

ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παντελείῳ Ἑορτῇ
καὶ σωτηριώδει
ἰλασμούς ἰκεσίους
ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν Ἄδῃ
καταξιώσας δέχεσθαι,
μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας
ἄνεσιν τοῖς κατοικοιμένοις
τῶν κατεχόντων αὐτούς ἀνιαρῶν
καὶ παραψυχὴν παρά Σοῦ
καταπέμπεσθαι,
ἐπάκουσον ἡμῶν,
τῶν ταπεινῶν καὶ οἰκτρῶν δεομένων Σου
καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς
τῶν δούλων Σου, τῶν προκεκοιμημένων,
ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ,
ἐν τόπῳ ἀναψύξεως,
ἐνθα ἀπέδρα
πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός·
καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν
ἐν σκηναῖς Δικαίων
καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτούς.
Ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί Σε, Κύριε,
οὐδέ οἱ ἐν Ἄδῃ ἐξομολόγησιν
παρρησιάζονται προσφέρειν Σοι,
ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν Σε
καὶ ἰκετεύομεν
καὶ τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας
προσάγομέν Σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

**Προσευχή πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν
καὶ ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κεκοιμημένων.**

Σύνοψη τῆς εὐχῆς.

Μᾶς ἀξιώσες αὐτὴν τὴν ὥρα νὰ βρισκώμαστε
γονατισμένοι μπροστὰ στὴν ἀπρόσιτη δόξα Σου
καὶ νὰ ὑμνοῦμε τὰ θαυμαστά Σου ἔργα. Δικό Σου
ἔργο καὶ δῶρο εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις, ὁ
ἐρχομὸς μας στὸν παρόντα κόσμον καὶ ἡ ἐξοδὸς μας
ἀπὸ αὐτόν.

Ἐσὺ ὁ ἴδιος μᾶς ἔδωσες τὴ διαβεβαίωσις, ὅτι θὰ μᾶς
δώσης νὰ ἀπολαύσωμε, ὡς ἀραβῶνα, τὴν αἰώνια
ζωὴ τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν κατὰ τὴν ἐνδοξὴ
δευτέρα παρουσίᾳ Σου. Διακηρύττουμε λοιπόν,
ὅτι Ἐσὺ κατήργησες τὸ θάνατον καὶ δέν τὸν
φοβούμαστε πιά, γιατί μ' αὐτόν μετακινούμαστε
ἀπὸ τὰ λυπηρὰ καὶ ἐπώδυνα στὴν εὐδαιμονία καὶ
τὴ χαρὰ τῆς Βασιλείας Σου. Δέξου τίς δεήσεις μας
γιά τοὺς κεκοιμημένους μας καὶ χάρισε καὶ σέ μᾶς
ἀγαθὸ καὶ εἰρηνικὸ τέλος.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος,
ὁ ἅγιος καὶ Φιλάνθρωπος,
ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ
στῆναι ἐνώπιον
τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης,
εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων Σου,
ιλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις Σου·
καὶ παράσχου χάριν,
τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας,
ἀμετεωρίστως, προσενεγκεῖν Σοι
τὴν τρισάγιον δοξολογίαν

καί τήν εὐχαριστίαν
 τῶν μεγάλων Σου δωρεῶν,
 ὧν ἐποίησας καί ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς.
 Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν
 καί μή συναπολέσης ἡμᾶς
 ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν,
 ἀλλά ποίησον μέγα ἔλεος
 μετά τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν·
 ἵνα, τό τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες,
 ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν·
 καί ἐνδυσάμενοι τά ὄπλα τοῦ φωτός,
 ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν
 ἀπό πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ
 καί μετά παρρησίας δοξάσωμεν ἐπί πᾶσι,
 Σέ τόν μόνον ἀληθινόν
 καί φιλόνηρον Θεόν.

Σόν γάρ, ὡς ἀληθῶς
 καί μέγα ὄντως μυστήριον,
 Δέσποτα τῶν ἀπάντων καί Ποιητά,
 ἢ τε πρόσκαιρος λύσις
 τῶν Σῶν κτισμάτων
 καί ἢ μετά ταῦτα συνάφεια
 καί ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας.

Σοί χάριν ἐπί πᾶσιν ὁμολογοῦμεν,
 ἐπί ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν,
 ταῖς εἰς τόν κόσμον τοῦτον
 καί ταῖς ἐξόδοις,
 αἱ τᾶς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως
 καί τῆς ἀκηράτου ζωῆς,

διὰ τῆς Σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας
 προμνηστεύονται·
 ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ
 μελλούσῃ παρουσίᾳ Σου.

Σὺ γάρ εἶ
 καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός
 καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος
 καὶ φιλάνθρωπος Κριτῆς
 καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης
 καὶ Κύριος,

ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν
 παραπλησίως σαρκός καὶ αἵματος
 - διὰ συγκατάβασιν ἄκραν -
 καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν,
 ἐν τῷ ἐκουσίῳ εἰς πείραν καταστῆναι
 προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιριμῶν
 καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεῖς Αὐτός,
 τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν
 γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός·
 διό καὶ συνήγαγες ἡμᾶς
 εἰς τὴν Σὴν ἀπάθειαν.

Δέξαι οὖν, Δέσποτα,
 δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας
 καὶ ἀνάπαυσον πάντας
 τοὺς πατέρας ἐκάστου καὶ μητέρας
 καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς καὶ τέκνα
 καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενές καὶ ὁμόφυλον
 καὶ πάσας τὰς προαναπαυσαμένας ψυχὰς
 ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Καί κατάταξον τά πνεύματα αὐτῶν
καί τά ὀνόματα ἐν Βίβλῳ Ζωῆς,
ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καί Ἰακώβ,
ἐν χώρα ζώντων, εἰς Βασιλείαν οὐρανῶν,
ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς,
διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων Σου,
εἰσάγων ἅπαντας εἰς τάς ἀγίας Σου μονάς.
Συνέγειρον καί τά σώματα ἡμῶν
ἐν ἡμέρᾳ, ἧ ὤρισας,
κατά τάς ἀγίας Σου
καί ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας.

Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε,
τοῖς δούλοις Σου θάνατος,
ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπό τοῦ σώματος
καί πρὸς Σέ τόν Θεόν ἐνδημούντων,
ἀλλά μετástασις,
ἀπό τῶν λυπηροτέρων
ἐπί τά χρηστότερα καί θυμηδέστερα
καί ἀνάπαυσις καί χαρά.

Εἰ δέ καί τι ἡμάρτομεν εἰς Σέ,
ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καί αὐτοῖς,
διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπό ῥύπου
ἐνώπιόν Σου,
οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἧ ἡ ζωὴ αὐτοῦ,
εἰμὴ μόνος Σὺ,
ὁ ἐπί γῆς φανείς ἀναμάρτητος,
ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
δι' Οὗ πάντες ἐλπίζομεν
ἐλεύσεως τυχεῖν καί ἀφέσεως ἁμαρτιῶν.

Διά τοῦτο ἡμῖν τε καί αὐτοῖς,
 ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος Θεός,
 ἄνες, ἄφες, συγχώρησον
 τά παραπτώματα ἡμῶν,
 τά ἐκούσια καί τά ἀκούσια,
 τά ἐν γνώσει καί ἀγνοίᾳ,
 τά πρόδηλα, τά λανθάνοντα,
 τά ἐν πράξει, τά ἐν διανοίᾳ, τά ἐν λόγῳ,
 τά ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς
 καί τοῖς κινήμασι.

Καί τοῖς μέν προλαβοῦσιν
 ἐλευθερίαν καί ἄνεσιν δώρησαι,
 ἡμᾶς δέ τοὺς περιστῶτας εὐλόγησον,
 τέλος ἀγαθόν καί εἰρηνικόν παρεχόμενος
 ἡμῖν τε καί παντί τῷ λαῷ Σου
 καί ἐλέους σπλάγχνα καί φιλάνθρωπίας
 διανοίγων ἡμῖν,
 ἐν τῇ φρικτῇ καί φοβερᾷ Σου παρουσίᾳ
 καί τῆς βασιλείας Σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Σύ γάρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν
 καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἡ τυπικὴ ἑσπερινὴ προσευχὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ζ' τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος,
ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν,
φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον,
ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν
ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας,
ὁ διαχωρίσας ἀνά μέσον τοῦ φωτός
καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους
καὶ τὸν μὲν ἥλιον
δέμενος εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας,
σελήνην δέ καὶ ἀστέρας
εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός·
ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς
καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης ἡμέρας
προφθάσαι τό πρόσωπόν Σου
ἐν ἔξομολογήσει
καὶ τὴν ἑσπερινὴν Σοι λατρείαν προσαγαγεῖν·
Αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε,
κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν,
ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου [θυμίαμα!]
καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὄσμὴν εὐωδίας.
Παράσχου δέ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἑσπέραν
καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν·
ἐνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός·
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ
καὶ ἀπὸ παντός πράγματος
ἐν σκότει διαπορευομένου·
καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον,

ὄν εἰς ἀνάπαυσιν
 τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω,
 πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.
 Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων,
 τῶν ἀγαθῶν χορηγέ·
 ἵνα καί ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανουγόμενοι,
 μνημονεύωμεν καί ἐν νυκτί
 τοῦ Παναγίου Ὄνόματός Σου·
 καί τῇ μελέτῃ τῶν Σῶν ἐντολῶν
 καταυγαζόμενοι,
 ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διαναστῶμεν
 πρὸς δοξολογίαν τῆς Σῆς ἀγαθότητος,
 δεήσεις καί ἰκεσίας
 τῇ Σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες,
 ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν
 καί παντός τοῦ λαοῦ Σου,
 ὄν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Ἁγίας Θεοτόκου,
 ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον,
 ἀνάστησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός,
 τῇ Σῇ χάριτι.

Ἡ κατάληξις τῶν Πληρωτικῶν

Ὅτι ἀγαθός
 καί φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις
 καί Σοί τήν δόξαν ἀναπέμπομεν,
 τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ
 καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καί τῷ πνεύματί Σου.

Τάς κεφαλάς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Σοί, Κύριε.

ΕΥΧΗ ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑΣ

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν,
 ὁ κλίνας οὐρανοὺς καί καταβάς
 ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,
 ἔπιθε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου
 καί ἐπὶ τὴν κληρονομίαν Σου·
 σοί γάρ τῷ φοβερῷ
 καί φιλανθρώπῳ Κριτῇ
 οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς,
 τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας,
 οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν,
 ἀλλὰ τό Σόν περιμένοντες ἔλεος
 καί τὴν Σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν·
 οὓς διαφύλαξον ἐν παντί καιρῷ
 καί κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν
 καί τὴν προσιοῦσαν νύκτα,
 ἀπό παντός ἐχθροῦ,
 ἀπό πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας
 διαβολικῆς
 καί διαλογισμῶν ματαίων
 καί ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶ τό κράτος τῆς βασιλείας Σου

εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον,
 τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ
 καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
 νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόστιχα. Ἦχος γ΄.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν
 ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν!
 Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν
 κατὰ σάρκα Χριστός,
 ἀπιστία νοσήσαντες,
 θεϊκῆς ἐξέπεσαν χάριτος
 καὶ τοῦ θείου Φωτός
 οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν!
 στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν,
 φθεγγομένων τὴν δόξαν
 τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ!
Μεθ' ὧν τάς καρδίας
σύν τοῖς γόνασι κλίναντες
 ἐν πίστει προσκυνήσωμεν,
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες,
 Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός
 καὶ Πνεῦμα εὐδές
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Νῦν τό Παράκλητον Πνεῦμα
 ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται
 Ἀποστόλων γάρ χορείας ἀρξάμενον,

ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν
 τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε
 καὶ πιστοῦται Αὐτοῦ
 τὴν κραταιάν ἐπιφοίτησιν,
 ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει
 τοῖς Μαθηταῖς διανέμον τὰς γλώσσας,
 εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ.

Διό τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι,
 ἐν πίστει στηριχθέντες
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου
 καὶ τό Πνεῦμά Σου τό Ἅγιον
 μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Νῦν περιβάλλονται κράτος
 οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι·
 ἐγκαινίζει γάρ αὐτούς ὁ Παράκλητος
 ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος
 μυστικῇ καινότητι γνώσεως·
 ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς
 καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες,
 τὴν αἰδίων φύσιν τε καὶ ἀπλήν,
 τρισυπόστατον, σέβειν
 τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ
 ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι.
 Διό φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι,
 Πατέρα προσκυνήσωμεν,
 σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι,
 δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καί νυν. Ἦχος πλ. δ'.

Θεολογικός σχολιασμός τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἁγίας
Τριάδος! Ἱεραποστολικό κάλεσμα τῶν Λαῶν
νά πιστέψουν καί νά προσκυνήσουν
τήν Τριαδική Θεότητα

Δεῦτε Λαοί,
τήν τρισυπόστατον Θεότητα
προσκυνήσωμεν,
Υἱόν ἐν τῷ Πατρὶ σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πατήρ γάρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν
συναΐδιον καί σύνθρονον
καί Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ,
σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον.

Μία δύναμις, Μία οὐσία, Μία Θεότης,
Ἦν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν:

Ἁγιος ὁ Θεός,
ὁ τά πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ,
συνεργεῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἁγιος ἰσχυρός,
δι' Οὗ τόν Πατέρα ἐγνώκαμεν
καί τό Πνεῦμα τό ἅγιον
ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ.

Ἁγιος ἀθάνατος,
τό Παράκλητον Πνεῦμα,
τό ἐκ τοῦ Πατρός ἐκπορευόμενον
καί ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον.
Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι.

Νυν ἀπολύεις τόν δοῦλόν σου, Δέσποτα,

κατά τό ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ
 ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου
 τό σωτήριόν σου
 ὃ ἠτοίμασας κατά πρόσωπον
 πάντων τῶν λαῶν
 φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
 καί δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἄγιος ὁ Θεός,
 Ἄγιος εἶσαι Πατέρα Θεέ,
ἅγιος ἰσχυρός,
 Ἄγιος εἶσαι Παντοδύναμε Υἱέ
ἅγιος ἀθάνατος,
 Ἄγιος εἶσαι ἀθάνατε Παράκλητε.
ἐλέησον ἡμᾶς.
 Ἁγία Τριάδα ἐλέησέ μας.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί αἰεί
 καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
 Ἀγιώτατε Τριαδικέ Θεέ, ἐλέησέ μας.

Κύριε,
 ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
 Κύριε, Θεέ Πατέρα,
 γίνε σπλαγγχνικός γιά μᾶς τούς ἁμαρτωλοὺς.

Δέσποτα,
 συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῖν.
 Δέσποτα Θεέ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ,
 συγχώρησε τίς ἀνομιές μας.

Ἄγιε,

ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι

τάς ἀσθενείας ἡμῶν.

Ἄγιε Θεέ, Παράκλητε, Ἅγιο Πνεῦμα,
ἔλα νά μᾶς ἐπισκεφτῆς

καὶ νά γιατρέψης τίς ἀρρώστιες μας.

Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου,

Γιά τ' Ὄνομά Σου τό τρισάγιο,

Κύριε, ἐλέησον,

Κύριε, Πατέρα Θεέ, ἐλέησέ μας.

Κύριε, ἐλέησον,

Κύριε, Υἱέ ἰσχυρέ, ἐλέησέ μας.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε Παράκλητε, Ἅγιο Πνεῦμα, ἐλέησέ μας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ

καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἀγιασθήτω τό ὄνομά Σου,

ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου,

γενηθήτω τό θέλημά Σου,

ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον

δός ἡμῖν σήμερον

καὶ ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν,

ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν

τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλά ρῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ πανσόφους τοὺς ἄλιεῖς ἀναδείξας
καταπέμψας αὐτοῖς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον
καὶ δι' αὐτῶν
τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας,
Φιλάνθρωπε, δόξα Σοι. (γ)

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ἀπόλυσις

Ὅ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων
κενώσας Ἐαυτὸν
καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν
προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν,
μετὰ δέ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὔθις ἀνελθὼν
καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς,
τό τε δεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον
καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον
καὶ συναίδιον Πνεῦμα καταπέμψας
ἐπὶ τοὺς ἁγίους Αὐτοῦ
Μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους
καὶ διὰ Τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς,

δι' αὐτῶν δέ πᾶσαν τήν οἰκουμένην,
Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καί παναμώμου Αὐτοῦ Μητρός,
τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων,
θεοκηρύκων καί πνευματοφόρων Ἀποστόλων
καί πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καί σῶσαι ἡμᾶς
διὰ τήν Ἐαυτοῦ ἀγαθότητα.

Δι' εὐχῶν ...